

Ano ang Kahalagahan ng Pagsunod sa Moralidad sa Ilalim ng Relihiyon?

Kapag nagwakas ang sangkatauhan, tanging ang buhay na walang kamatayan ang mananatili. Ang nagsasabing hindi mahalaga ang pagsunod sa moralidad sa ilalim ng relihiyon, ay katulad ng isang nag-aaral nang labindalawang taon sa paaralan at sa huli'y sinasabing ayaw niyang kumuha ng diploma.

"At Aming nilapitan ang anumang kanilang ginawa ng mga gawa, at Aming ginawa itong alikabok na lumilipad." (Al-Furqan: 23).

Ang pag-aalaga ng mundo at mabuting asal ay hindi ang layunin ng relihiyon, ngunit ito'y mga paraan lamang! Ang tunay na layunin ng relihiyon ay ipakilala ang tao sa kanyang Panginoon, at mula sa pinagmulan ng kanyang pag-iral, ang kanyang landas, at kanyang kapalaran. Hindi makakamit ang mabuting wakas at kapalaran maliban sa pamamagitan ng pagkilala sa Panginoon ng mga daigdig sa pamamagitan ng pagsamba sa Kanya, at pagkuha ng Kanyang kasiyahan. At ang daan patungo dito ay ang pag-aalaga ng mundo at mabuting asal, sa kundisyon na ang mga kilos ng alipin ay para sa kasiyahan ng Diyos.

Isipin natin na ang isang tao ay sumali sa isang kompanya ng social security upang makakuha ng pensyon, at inihayag ng kompanya na hindi na ito makakapagbigay ng pensyon at malapit na itong magsara, at alam niya ito, magpapatuloy ba siyang makipagtransaksyon dito?

Kapag napagtanto ng tao ang katiyakan ng pagkawalang-bisa ng sangkatauhan, na hindi ito makapagbibigay sa kanya ng gantimpala sa huli, at na ang kanyang mga gawain para sa sangkatauhan ay magiging walang halaga, siya ay makakaranas ng matinding pagkabigo. Ang mananampalataya ay ang gumagawa, nagsusumikap, at nakikitungo ng mabuti sa mga tao at tumutulong sa sangkatauhan, ngunit para sa Diyos, kaya't siya ay makakamit ang kaligayahan sa mundo at sa kabilang buhay.

Walang kahulugan na mapanatili ng isang empleyado ang kanyang magandang relasyon sa kanyang mga kasamahan at iginagalang sila, ngunit pinapabayaan niya ang kanyang relasyon sa kanyang amo. Kaya upang makuha ang kabutihan sa ating buhay at igalang tayo ng iba, dapat ang ating relasyon sa ating Tagapaglikha ay ang

pinakamahasay at pinakamalakas na relasyon.

Bukod dito, ano ang nagtutulak sa tao upang magtatag ng mga etika at pagpapahalaga, igalang ang mga batas o igalang ang iba? Ano ang nagsusupil sa tao at pinipilit siyang gumawa ng mabuti at hindi masama? Kung sinabi nilang sa pamamagitan ng batas, sasabihin natin na ang batas ay hindi palaging naroroon sa lahat ng oras at lugar, at hindi ito sapat upang lutasin ang lahat ng mga alitan sa lokal at pandaigdigang antas. Karamihan sa mga kilos ng tao ay nagaganap sa labas ng saklaw ng batas at mga mata ng tao.

Ang sapat na patunay sa pangangailangan ng relihiyon ay ang pagkakaroon ng napakaraming relihiyon na ginagamit ng karamihan sa mga bansa upang ayusin ang kanilang buhay at kontrolin ang kanilang mga gawain batay sa mga batas ng relihiyon. Tulad ng alam natin, ang tanging tagapagkontrol ng tao ay ang kanyang relihiyosong paniniwala sa kawalan ng batas, sapagkat ang batas ay hindi maaaring laging naroroon kasama ng tao sa lahat ng oras at lugar.

Ang tanging pumipigil at nagsusupil sa tao ay ang kanyang paniniwala sa pagkakaroon ng tagamasid sa kanya at tagapagtuos. Ang paniniwalang ito ay malalim na nakaugat sa kanyang kalooban na lumilitaw nang malinaw kapag siya ay nag-iisip na gumawa ng mali. Ang kanyang mga katangian ng kabutihan at kasamaan ay naglalaban, at sinusubukan niyang itago ang anumang masamang gawain mula sa mga mata ng tao, o anumang gawaing kinokondena ng likas na kalooban. Ang lahat ng ito ay patunay sa katotohanan ng konsepto ng relihiyon at paniniwala sa kalaliman ng kalooban ng tao.

Ang relihiyon ay dumating upang punan ang puwang na hindi maaaring punan ng mga sekular na batas o pilitin ang mga isipan at puso sa iba't ibang panahon at lugar.

Ang motibasyon o tagapag-udyok ng tao upang gumawa ng mabuti ay nag-iiba-iba sa bawat tao. Ang bawat tao ay may kanya-kanyang mga motibasyon at sariling interes upang gumawa o sumunod sa mga partikular na etika o halaga. Halimbawa:

Ang Parusa: Maaaring ito ang pumipigil sa tao upang pigilan ang kanyang kasamaan laban sa iba.

Gantimpala: Maaaring ito ang nag-uudyok sa tao upang gumawa ng mabuti.

Pagsunod sa sarili: Maaaring ito ang nagsusupil sa tao upang kontrolin ang kanyang sarili mula sa mga pagnanasa at kagustuhan. Ang tao ay may mood at pagnanasa na maaaring magbago araw-araw.

Relihiyosong paniniwala: Ito ay ang pagkilala sa Diyos at takot sa Kanya at pagdama ng Kanyang presensya saanman siya magpunta, na isang malakas at epektibong motibasyon [42]. Atheism a giant leap of faith Dr. Raida Jarrar

Ang relihiyon ay may malaking epekto sa paggalaw ng damdamin at emosyon ng mga tao, maging ito man ay negatibo o positibo. Ipinapakita nito na ang likas na kalooban ng tao ay batay sa pagkilala sa Diyos, na maaaring magamit sa maraming pagkakataon, sadyang o hindi sadyang, bilang motibasyon upang paggalawin siya. Ito ay nagdadala sa atin sa kahalagahan ng relihiyon sa kamalayan ng tao sapagkat ito ay may kinalaman sa kanyang Tagapaglikha.

سؤال وجواب حول الإسلام

Source: <https://e-quran.com/qa/tl/show/16/>

Arabic Source: <https://e-quran.com/qa/ar/show/16/>

Wednesday 13th of May 2026 09:55:26 PM